

5) Czy odpowiedzi na powyższe pytania byłyby inne w przypadku gdyby produkt objęty zezwoleniem na obrót (A) odpowiednim produktem leczniczym był objęty zakresem innego patentu należącego do innego podmiotu niż podmiot składający wniosek o dodatkowe świadectwo ochronne?

- (¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1768/92 z dnia 18 czerwca 1992 r. dotyczące stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych, Dz.U. L 182, s. 1.
- (²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczące dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych, Dz.U. L 152, s. 1.
- (³) Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, Dz.U. L 311, s. 67.
- (⁴) Dyrektywa Rady 65/65/EWG z dnia 26 stycznia 1965 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do leków gotowych, Dz.U. 22, s. 369.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 17 marca 2011 r. — Pfeifer & Langen Kommanditgesellschaft przeciwko Hauptzollamt Aachen

(Sprawa C-131/11)

(2011/C 179/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Pfeifer & Langen Kommanditgesellschaft

Strona pozwana: Hauptzollamt Aachen

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1443/82 (¹) z dnia 8 czerwca 1982 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania systemu kwot w sektorze cukru należy interpretować w ten sposób, że przepisem tym objęte są także nadwyżki stwierdzone przez urząd w ramach następczej kontroli u producenta?

(¹) Dz.U. L 158, s. 17

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 18 marca 2011 r. — Jürgen Blödel-Pawlik przeciwko HanseMercur Reisersversicherung AG

(Sprawa C-134/11)

(2011/C 179/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jürgen Blödel-Pawlik

Strona pozwana: HanseMercur Reisersversicherung AG

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 7 dyrektywy Rady 90/314/EWG (¹) z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek (Dz.U. L 158, s. 59) ma zastosowanie także w przypadku niewypłacalności organizatora spowodowanej tym, że wszystkie, zebrane już od podróżnych z zamiarem popełnienia oszustwa, środki zostały wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem, a organizator nigdy nie zamierzał organizować wyjazdu?

(¹) Dyrektywa Rady 90/314/EWG z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek, Dz.U. L 158, s. 59.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 13 stycznia 2011 r. w sprawie T-362/08, IFAW przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 18 marca 2011 r. przez IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH

(Sprawa C-135/11 P)

(2011/C 179/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH (przedstawiciel: S. Crosby, Advocaat, S. Santoro, Avvocato)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Królestwo Danii, Republika Finlandii, Królestwo Szwecji

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

— uznanie, że zaskarżony wyrok narusza prawo a w konsekwencji jego uchylene;

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji odmawiającej dostępu do pisma Schrödera oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez wnoszącego odwołanie w obydwu postępowaniach na podstawie art. 69 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie utrzymuje, że Sąd naruszył prawo w zaskarżonym orzeczeniu:

- nie uznając, że Komisja powinna dokonać pełnej kontroli zmierzającej do zbadania czy względy podniesione przez państwo członkowskie dla uzasadnienia nieuwjawnienia dokumentu objęte są jednym z odstępstw wskazanych w art. 4 rozporządzenia nr 1049/2001⁽¹⁾ poprzez skonfrontowanie tych odstępstw z treścią dokumentu oraz
- orzekając, że był uprawniony pod względem prawnym do dokonania pełnej kontroli odmowy ujawnienia nie zapoznając się z rozpatrywanym dokumentem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de travail de Bruxelles (Belgia) w dniu 21 marca 2011 r. — Partena ABSL przeciwko Les Tartes de Chaumont-Gistoux SA

(Sprawa C-137/11)

(2011/C 179/15)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de travail de Bruxelles (Belgia).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Partena ABSL.

Strona pozwana: Les Tartes de Chaumont-Gistoux SA.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w odniesieniu do stosowania art. 13 i nast. rozporządzenia nr 1408/17⁽¹⁾, a dokładniej art. 14c, państwo członkowskie — w ramach przysługującej mu kompetencji do określania przesłanek podlegania wdrażanemu przez nie systemowi zabezpieczenia społecznego dla osób prowadzących działalność na własny rachunek — może zrównać „zarządzanie z za granicy spółką podlegającą systemowi podatkowemu tego państwa” z wykonywaniem działalności na swoim terytorium?
- 2) Czy art. 3 § 1 akapit czwarty dekretu królewskiego w sprawie systemu zabezpieczenia społecznego osób prowa-

dzących działalność na własny rachunek jest zgodny z prawem Unii Europejskiej, a w szczególności z zasadą swobody przemieszczania się i pobytu gwarantowaną w art. 21 traktatu o funkcjonowaniu Unii, jeżeli nie pozwala osobie, która zamieszkuje w innym państwie członkowskim i z za granicy zarządza spółką podlegającą belgijskiemu systemowi podatkowemu, na obalenie domniemania podlegania systemowi zabezpieczenia społecznego dla osób prowadzących działalność na własny rachunek, podczas gdy członek zarządu, który zamieszkuje w Belgii i nie zarządza taką spółką z za granicy, ma możliwość obalenia tego domniemania i przedstawienia dowodu, że nie wykonuje działalności na własny rachunek w rozumieniu art. 3 § 1 akapit czwarty dekretu królewskiego nr 38?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Barcelona (Hiszpania) w dniu 21 marca 2011 r. — Joan Cuadrench Moré przeciwko Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (KLM)

(Sprawa C-139/11)

(2011/C 179/16)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Audiencia Provincial de Barcelona

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Joan Cuadrench Moré

Strona pozwana: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (KLM)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie (WE) nr 261/2004⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 należy interpretować w ten sposób, że w odniesieniu do przedawnienia roszczeń ma zastosowanie art. 35 konwencji montrealskiej, który ustanawia termin dwóch lat, czy też należy przyjąć, iż ma zastosowanie inne uregulowanie wspólnotowe lub prawo krajowe?

⁽¹⁾ Dz.U. L 46 s. 1.